

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
SEDIUL CIOCANA

mun. Chișinău, str. Mihail Sadoveanu, nr. 24/1,
Republica Moldova, MD-2044,

tel./fax (+373 22) 425 322; (022) 333 754

e-mail: jci@justice.md

REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU
CIOCANA COURT OFFICE

Chisinau city, M. Sadoveanu street, nr. 24/1,
Republic of Moldova, MD-2044,

tel./fax (+373 22) 425 322; (022) 333 754

e-mail: jci@justice.md

*Sediul specializat în examinarea cauzelor cu privire la activitatea
judecătorească de instanțe și în materie contravențională*

*The Court Office specialized in the examination of the cases concerning
the activity of the investigative judge and in contraventional matters*

JUDECĂTORIA CHIȘINĂU	
SEDIUL CIOCANA	
leșire Nr.	1353
" 04 "	02 20 21

Curtea Constituțională
Mun. Chișinău
Str. Alexandru Lăpușneanu 28

Prin prezenta, Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) expediază în adresa dv-ștră cauza nr. 4-1040/2020 (în copii), în vederea realizării controlului constituționalității dispozițiilor cuprinse în art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, în raport cu art. art. 1, 20, 115 din Constituția Republicii Moldova.

Anexă: cauza nr. 4-1040/2020 pe 52 file.

Pavliuc Ghenadie,
Vicepreședintele Judecătoriei Chișinău

ex: Aurelia B.
078561529

13:50

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA	
Intrare Nr.	579
" 10 "	03 2021

SESIZARE

PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu art. 135 alin. (1) lit. a) lit. g) din Constituție

I. Autorul sesizării

Macar Alexandru – avocat, reprezentantul persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional Gușanu Constantin,

II. Obiectul sesizării

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare controlul constituționalității prevederilor art. 400 Codul Contravențional a Republicii Moldova

III. Circumstanțele cauzei examinate de către instanța de judecată

Pe rolul judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, se află spre examinare cauza contravențională prin care persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional Gușanu Constantin se învinuiește de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) al Codului Contravențional RM, care prevede sancționarea pentru neîndeplinirea de către conducătorul de vehicul a indicației legale dată de agentul de circulație de a opri vehiculul. Sancțiunea prevăzută de legiuitor fiind amendă de la 350 la 500 de unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 6 luni la 1 an.

Conform procesului verbal cu privire la contravenție din 07.05.2020 agentul constatator a remis în temeiul art. 395 al Codului Contravențional al RM cauza către judecătoria Chișinău, sediul Ciocana cu recomandarea către instanța de judecată de a aplica amenda în mărime de 500 u.c. și privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

IV. Expunerea pretinsei încălcări a Constituției și a argumentelor aduse în sprijinul acestei afirmații

Legislația pertinentă

Prevederile relevante al Constituției Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994 (republicată în M.O., 2016, nr. 78, art. 140) sunt următoarele:

Articolul 1
Statul Republica Moldova

„[...]”

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 20

**COPIA CORESPUNDE
ORIGINALULUI**

Judecător
Specialist

D. Ciocan

Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.”

Articolul 115

Instanțele judecătorești

„[...]

(4) Organizarea instanțelor judecătorești, competența acestora și procedura de judecată sunt stabilite prin lege organică.”

Prevederile relevante ale Codului contravențional al Republicii Moldova nr.218-XVI din 24 octombrie 2008 (republicat în M.O., 2017, nr.78-84, art.100) sunt următoarele:

Articolul 36

Aplicarea punctelor de penalizare.

Privarea de dreptul special

„[...]

(4¹) Privarea de dreptul de a conduce vehicule se aplică de instanța de judecată pe un termen de la 6 luni la 3 ani, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2).”

Articolul 241

Neîndeplinirea indicației legale de oprire a vehiculului
și de acordare vehiculelor a priorității de trecere

„ Neîndeplinirea de către conducătorul de vehicul a indicației legale dată de agentul de circulație de a opri vehiculul

se sancționează cu amendă de la 350 la 500 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 6 luni la 1 an.”

Articolul 393

Autoritățile competente să soluționeze cauzele contravenționale

„(1) Sunt competente să soluționeze cauzele contravenționale:

- a) instanța de judecată;
 - b) procurorul;
 - c) comisia administrativă;
 - d) agentul constatator (organele de specialitate specificate la art.400-423¹⁰).
- [...]

Articolul 395

Competența instanței de judecată

„(1) Instanța judecă:

1) toate cazurile cu privire la contravenții, cu excepția celor atribuite de prezentul cod competenței unor alte organe, precum și:

[...]

c) cauzele contravenționale în care agentul constatator, procurorul propun aplicarea unei sancțiuni dintre cele care urmează:

- privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate;
- privarea de dreptul de a deține anumite funcții;

COPIA CORESPUNDE
ORIGINALULUI
Judecător
Specialist

Amaschin P.

Criticăm prevederile art. 400 alin. (1) al Codului Contravențional al RM.

În motivarea excepției de neconstituționalitate aratăm că textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 1, 20, 115 din Constituție, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, întrucât prevederile contestate de la art.400 alin.(1) din Codul contravențional sunt formulate într-o manieră ambiguă și nu corespund condițiilor de calitate a legii, deoarece acestea atribuie Ministerului Afacerilor Interne competența să examineze contravenția prevăzută de art.241, însă sancțiunea acestei contravenții cuprinde pe lângă amendă și „muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 6 luni la 1 an”, care pot fi aplicate, potrivit art.395 alin.(1) lit.c), exclusiv de către instanța de judecată, pe când în același sens instanța de judecată nu poate aplica amenda, deoarece amenda poate fi aplicată de către poliție.

Așadar prevederile legale contestate restrâng competența instanței de judecată la examinarea cauzelor contravenționale. Or, în această ipoteză, instanța de judecată poate fi ținută de decizia agentului constator prin care persoana a fost deja recunoscută vinovată și în privința căreia a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă, iar instanței de judecată nu-i poate rămâne decât să aplice automat sancțiunea privind privarea de dreptul special sau privind munca neremunerată în folosul comunității, fără a avea posibilitatea de a examina cauza contravențională în fond, pentru asigurarea unui proces echitabil.

Or exigențele statului de drept presupun *inter alia* asigurarea legalității și a certitudinii juridice (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86-ea sesiune plenară, 2011, §41).

În acest sens urmează a ține cont de principiul legalității și al certitudinii juridice consfințit prin art.1 alin.(3) din Constituție este esențial pentru garantarea încrederii în statul de drept și constituie o protecție împotriva arbitrarului. Așadar, asigurarea și respectarea acestor principii obligă statul să edicteze într-o manieră clară și previzibilă normele adoptate.

În jurisprudența sa anterioară, Curtea a menționat că la elaborarea unui act normativ legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor de calitate. De asemenea, textul legislativ trebuie să corespundă principiului unității materiei legislative sau corelației între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-și poată adapta comportamentul la reglementările existente, ce exclud interpretările contradictorii sau concurența între normele de drept aplicabile (Hotărîrea Curții Constituționale nr.26 din 27 septembrie 2016, §53).

Curtea a subliniat că legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține și să evite paralelismele legislative, ce generează incertitudine și insecuritate juridică.

Prin urmare, Curtea a reținut că previzibilitatea și claritatea constituie elemente *sine qua non* ale constituționalității unei norme, care în activitatea de legiferare nicidecum nu pot fi omise.

Este de observat că, potrivit articolului 393, autoritățile competente să soluționeze cauzele contravenționale sunt: a) instanța de judecată; b) procurorul; c) comisia administrativă și d) agentul constator.

În acest sens nu contestăm dreptul autorităților administrative de a soluționa cauzele contravenționale cu stabilirea posibilității contestării deciziilor în instanța de judecată.

Mai mult ca atât Curtea Europeană a specificat că *imperativele de eficacitate și flexibilitate pot justifica intervenția prealabilă a unor organe administrative* ce nu îndeplinesc toate condițiile art.6 din Convenția Europeană (cauza *Le Compte, Van Leuven și De Meyere v. Belgia*, 1981, §51). Ceea ce impun însă dispozițiile acestui articol convențional este ca decizia unei asemenea autorități să fie supusă controlului ulterior exercitat de un organ de plină jurisdicție, adică de o „instanță”, în sensul Convenției.

În același timp, în hotărîrea sa anterioară Curtea Constituțională a reținut că principiul legalității – componentă a statului de drept – îl obligă pe legislator să reglementeze în mod clar competența instanței de judecată și a organelor administrative de a examina cauzele contravenționale. În acest sens, Curtea a

COPIA CORESPUNDE
ORIGINALULUI

Judecător
Specialist

Caranescu

47

menționat că legea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului.

Tot Curtea menționează că, potrivit art.115 alin.(4) din Constituție, organizarea instanțelor judecătorești, competența acestora și procedura de judecată sunt stabilite prin lege organică. Astfel, și în virtutea acestei norme constituționale legislatorului îi revine sarcina să delimiteze în mod clar atribuțiile instanțelor de judecată de competența altor autorități.

În speță, constatăm că art.36 alin. (4¹) din Codul contravențional stabilește că privarea de dreptul de a conduce vehicule se aplică de instanța de judecată pe un termen de la 6 luni la 3 ani, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2)., iar potrivit art.395 alin.(1) pct.1 lit.c) din același cod, instanța judecă cauzele contravenționale în care agentul constatator, procurorul propun aplicarea sancțiunilor privării de dreptul special.

În același timp, reținem că, deși legislatorul a acordat instanței de judecată competența exclusivă de a soluționa aceste cauze, prin art.400 alin.(1) din Codul contravențional, acesta a atribuit și Ministerului Afacerilor Interne competența de a examina contravenția cuprinsă la art.241 din Codul contravențional, care prevede ca sancțiune atât aplicarea amenzii, cât și privarea de dreptul special.

Or Ministerul Afacerilor Interne (poliția la caz) nu doar constată contravenția prevăzută la art.241 din Codul contravențional și remite dosarul instanței pentru examinare. Or, art.400 alin.(1) din Codul contravențional nu operează cu termenul de constatare, ci prevede expres că Ministerul Afacerilor Interne examinează contravențiile date în competența sa, ceea ce înseamnă, potrivit art.447¹ din același cod, că după examinarea cauzei contravenționale autoritatea competentă emite decizia asupra cauzei, care trebuie să conțină *inter alia* stabilirea vinovăției persoanei și, după caz, aplicarea sancțiunii contravenționale.

Este de reținut că în respectiva circumstanță, în care instanța de judecată poate legată de constatările de fapt ale unor autorități administrative, rolul acesteia se reduce la o simplă formalitate de *validare automată* a actului de constatare și de aplicare a sancțiunii sub forma privării de dreptul special, fiind lipsită de exercitarea deplinei jurisdicții.

Considerăm că la judecarea cauzelor contravenționale, care i-au fost acordate în competența sa prin lege, instanța de judecată are atât atribuția, cât și obligația de a examina cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare. Or, potrivit articolelor 452 alin.(1) și 458 alin.(1) din Codul contravențional, instanța de judecată, judecând cauza contravențională în ședință publică, oral, nemijlocit și în contradictoriu, este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Așadar atât timp cât competența de examinare a contravențiilor care prevăd sancțiunea „privarea de dreptul special” aparține instanței de judecată, legislatorul nu poate atribui în mod paralel competența de a aplica sancțiunea principală – „amenda” – unei autorități administrative, care, respectiv, urmează să constate și vinovăția persoanei, iar competența de a aplica sancțiunea complementară obligatorie – „privarea de dreptul special” – să o atribuie instanței de judecată.

În astfel de situație, competențele instanței ar fi limitate, creându-se precondiții pentru încălcarea dreptului constituțional la un proces echitabil. Or, în cauza *Chevroi vs. Franța*, Curtea Europeană a reliefat că exercitarea deplinei jurisdicții de către o instanță presupune să nu renunțe la nici una din componentele funcției de a judeca. Aceasta trebuie să se bucure de plenitudine de jurisdicție, atât în ceea ce privește stabilirea faptelor, cât și în ceea ce privește aplicarea dreptului. Imposibilitatea de a se pronunța în mod independent asupra anumitor aspecte cruciale pentru soluționarea litigiului, cu care a fost sesizată, ar putea constitui o încălcare a art.6 §1 din Convenția Europeană.

În aceeași speță, Curtea Europeană a menționat că instanța este aceea care trebuie să fie competentă pentru a stabili faptele, administrând probele necesare, iar apoi, pentru a alege normele juridice aplicabile, a le interpreta și a le aplica în mod concret, iar *dacă chestiunea privind stabilirea faptelor sau interpretarea*

CUPTA CORESPUNDE
ORIGINALULUI
Judecător
Specialist

Bamasehian C

dreptului se află în competența unei autorități administrative, a cărei soluție se impune instanței, știrbește plenitudinea de jurisdicție de care aceasta trebuie să se bucure.

Considerăm că atunci când sunt obligate, prin lege, să accepte constatările de fapt ale unor autorități administrative instanțele de judecată sunt private de competența de a desfășura o examinare independentă a litigiului cu care sunt sesizate.

În același context, și Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în jurisprudența sa, a susținut că, pentru ca un organ judiciar să poată fi calificat drept „organ judiciar care are competență de fond”, acesta trebuie să aibă în special competența de a analiza toate problemele de fapt și de drept relevante pentru litigiul cu care este sesizat (hotărârea Tribunalului din 15 mai 2012, *Nijs/Curtea de Conturi*, cauza T-184/11 P, §§85-86; hotărârea Tribunalului din 17 iulie 2012, *BG/Ombudsmanul European*, cauza F-54/11, §117).

Ținând cont de cele menționate indicăm că prevederile legale nu sunt redactate cu suficientă precizie, or, legislatorul nu a delimitat în mod clar atribuțiile instanțelor de judecată de competența altor autorități administrative, ceea ce contravine articolelor 1 alin.(3) și 115 alin.(4) din Constituție.

V. Expunerea cerințelor autorului sesizării

Ținând cont de cele expuse și în conformitate cu prevederile art. 135 din Constituția Republicii Moldova, art. 4 Codul jurisdicției constituționale, art. 4 din Legea cu privire la curtea constituțională autorul sesizării solicită exercitarea controlului constituționalității art. 400 Cod Contravențional al Republicii Moldova în lumina prevederilor art. 1, 20, 115 din Constituția Republicii Moldova.

avocat Macar Alexandru /semnătura/

[Handwritten signature of Macar Alexandru]

COPIA CORESPUNDE ORIGINALULUI

Judecător Specialist

[Handwritten signature]

Dosarul nr. 4-1040/2020 (4-20051705-12-4-19052020)

ÎNCHEIERE
de ridicare a excepției de neconstituționalitate

m. Chișinău
Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
Instanța compusă din
Președintele ședinței, judecător
Grefier
Cu participarea
Agentului constator
Avocatului făptuitorului Constantin Gușanu

03 februarie 2021

Constantin Damaschin
Aurelia Borta

Dorin Gînu
Alexandru Macar

judecînd în ședință de judecată publică cererea depusă de avocatul Macar Alexandru în interesele făptuitorului Gușanu Constantin cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate în cadrul cauzei contravenționale în privința lui Gușanu Constantin, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) din Codul contravențional,

a constatat:

La 18 mai 2020 în Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, a parvenit spre examinare cauza contravențională de învinuirea a lui Gușanu Constantin în comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) Cod Contravențional.

La data de 19 mai 2020, prezenta cauză contravențională a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor ceea ce se confirmă prin fișa de repartizare anexată la materialele dosarului.

În ședința de judecată din 11 noiembrie 2020 avocatul Macar Alexandru, care acționează în interesele făptuitorului Gușanu Constantin, a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a articolului 400 alin. (1) din Codul contravențional, menționînd că, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 1, 20, 115 din Constituție, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, întrucât prevederile contestate de la art. 400 alin.(1) din Codul contravențional sunt formulate într-o manieră ambiguă și nu corespund condițiilor de calitate a legii, deoarece acestea atribuie Ministerului Afacerilor Interne competența să examineze contravenția prevăzută de art. 241, însă sancțiunea acestei contravenții cuprinde pe lângă amendă și „muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 6 luni la 1 an”, care pot fi aplicate, potrivit art.395 alin.(1) lit.c), exclusiv de către instanța de judecată, pe cînd în același sens instanța de judecată nu poate aplica amenda, deoarece amenda poate fi aplicată de către poliție.

Susține autorul cererii că, deși legislatorul a acordat instanței de judecată competența exclusivă de a soluționa cauze contravenționale în care agentul constator, procurorul propun aplicarea sancțiunilor privării de dreptul special, prin art.400 alin.(1) din Codul contravențional, acesta a atribuit și Ministerului Afacerilor Interne competența de a examina contravenția cuprinsă la art.241 din Codul contravențional, care prevede ca sancțiune atât aplicarea amenzii, cât și privarea de dreptul special. Ministerul Afacerilor Interne (poliția la caz) nu doar constată contravenția prevăzută la art.241 din Codul contravențional și remite dosarul instanței pentru examinare. Or, art.400 alin.(1) din Codul contravențional nu operează cu termenul de constatare, ci prevede expres că Ministerul Afacerilor Interne examinează contravențiile date în competența sa, ceea ce înseamnă, potrivit art.447¹ din același cod, că după examinarea cauzei contravenționale autoritatea competentă emite decizia asupra cauzei, care trebuie să conțină *inter alia* stabilirea vinovăției persoanei și, după caz, aplicarea sancțiunii contravenționale.

Agentul constator, Gînu Dorin, a solicitat respingerea cererii, considerînd-o ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței.

Audiind opinia participanților la proces, studiind sesizarea depusă, materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată apreciază cererea avocatului ca fiind întemeiată și care urmează a fi admisă, reieșind din considerentele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 7 al. (3) din Codul de procedură penală, dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rîndul său, sesizează Curtea Constituțională.

Potrivit prevederilor art.135 alin.(1) lit.g) din Constituție, art.4 alin.(1) lit.g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art.(4) alin.(1) lit.g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.

Prin Hotărârea nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit a) și g) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională a hotărât: în sensul art.135 alin.(1) lit.a) și g) coroborat cu art.20, 115, 116 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională; excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea următoarelor condiții:

- 1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art.135 alin.1 lit.a) din Constituție;
- 2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- 3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- 4) nu există o hotărâre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate.

Din conținutul cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, instanța reține că se invocă neconstituționalitatea dispozițiilor cuprinse în textul art.400 alin. (1) din Codul contravențional, care urmează a fi supus procedurii de verificare a constituționalității în raport cu art. art. 1, 20, 115 din Constituția Republicii Moldova.

Referitor la condițiile de admisibilitate ale sesizării instanța de judecată remarcă:

- Normele procesual-penale cuprinse în art.400 alin. (1) din Codul contravențional, vizate în sesizarea depusă de apărătorului Macar Alexandru, constituie obiect al controlului de constituționalitate, întrucât aceasta face parte din categoria actelor cuprinse la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție.

- Excepția este ridicată de către avocatul Macar Alexandru, care acționează în apărarea drepturilor și intereselor legale ale făptuitorului Gușanu Constantin.

- Prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei.

- Nu există o hotărâre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate - din analiza jurisprudenței Curții Constituționale, judecătorul nu a depistat vreo hotărâre anterioară a Curții în privința problemei expuse mai sus.

În consecință, instanța de judecată apreciază că în speță, sunt îndeplinite condițiile stabilite de Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr.2 din 09 februarie 2016.

Totodată, ținînd cont de faptul că normele solicitate a fi supuse controlului de constituționalitate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei deduse judecării, avînd în vedere că judecătorul nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția, instanța va dispune suspendarea procesului în legătură cu ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Reieșind din cele expuse, instanța de judecată va dispune admiterea integrală a cererii avocatului Gușanu Constantin care acționează în apărarea drepturilor și intereselor legale ale făpturitorului Gușanu Constantin privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în textul articolului 400 alin. (1) din Codul contravențional, care urmează a fi supus procedurii de verificare a constituționalității în raport cu art. art. 1, 20, 115 din Constituția Republicii Moldova, și va dispune sesizarea Curții Constituționale, cu suspendarea examinării cauzei.

Totodată, instanța de judecată va remite în adresa Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizarea avocatului Macar Alexandru, și materialele cauzei.

În contextul celor expuse, conducându-se de prevederile art. art. 7 alin. (3), 20, 342 Cod de procedură penală, Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, instanța de judecată, -

dispune:

Se admite cererea depusă de avocatul Macar Alexandru în interesele făpturitorului Gușanu Constantin cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a articolului articolului 400 alin. (1) din Codul contravențional, care urmează a fi supus procedurii de verificare a constituționalității în raport cu art. art. 1, 20, 115 din Constituția Republicii Moldova,

Se sesizează Curtea Constituțională în vederea realizării controlului constituționalității dispozițiilor cuprinse în articolului 400 alin. (1) din Codul contravențional, în raport cu art. art. 1, 20, 115 din Constituția Republicii Moldova.

Se suspendă procesul judiciar pe cauza nr.4-1040/2020 în cauza contravențională în privința lui Gușanu Constantin, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) din Codul contravențional.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizarea avocatului Macar Alexandru, și materialele cauzei nr. 4-1040/2020.

Încheierea poate fi contestată odată cu fondul cauzei.

Președintele ședinței, judecător

Constantin Damaschin